

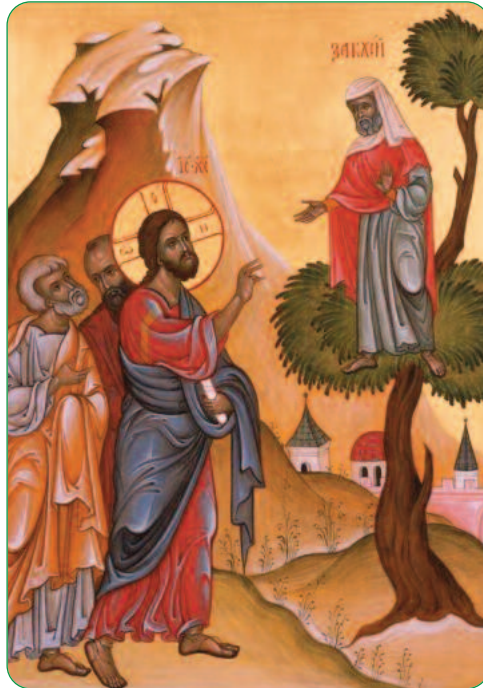

Egy ember lelki útja

Zakeusról, a jerikói vámosról hallottunk a mai evangéliumban, aki látni szerette volna Jézust és ezért nevetéséssé téve önmagát felmászott egy fa tetejére, hogy vágya teljesüljön.

Ezt követően Jézus az ő házába tér be vendégségbe. A történet lényegét jobban megérthetjük, ha látjuk a körülményeket. Már közeledik Jézus földi életének vége. Három éves nyilvános működését és tanítását a nép körében befejezve most Jeruzsálemba megy a közelgő ünnepekre. A Jeruzsálem felé vezető út utolsó szakaszához érkezik, Jerikóba ér, amely már közel van a fővároshoz. Két jelentős és látványos esemény kötődik ezen az úton a városhoz: egy vak koldusnak a meggyógyítása (Lk 18,35-43) és a Zakeussal való találkozás (Lk 19,1-10). Bartimeus, a vak koldus ott van az útszélen, hallja, hogy közeledik a tömeggel Jézus, de esélye sincs arra, hogy megláthassa őt. Az emberek nem foglalkoznak vele. Bartimeus azt akarja, hogy Jézus meglássa vagy legalább meghallja őt. Hangos kiáltására az Úr mégis felfigyel, magához hívatja, csodát tesz vele és visszaadja szemévilágát.

Zakeussal hasonló dolog történik. Annak az embernek, aki eddig csak a pénznek élt és minden Jerikóba érkező emberben olyan személyt látott, akit becsaphat és akitől magas összeget kérhet, most új vágy ébred a szívében. Most nem pénzt akar szerezni, mint életének minden más pillanatában, hanem Jézust akarja látni. Alacsony testmagassága miatt nincs esélye arra, hogy a hatalmas tömegben meglássa Jézust. De nem mond le vágyáról, hanem mit sem törődve az emberek gúnyoló-

dásával és nevetésével, felmászik a fűgefára abban a reményben, hogy onnan észreveszi majd az Urat. Ennél azonban sokkal több történik. Olyan dolog, amit még ő sem remélt. Nem csak ő pillanthatta meg Jézust, hanem Jézus is észrevette őt, s azonnal meglátta benne a lelki vakságából és önzéséből gyógyulni akaró embert. Betért tehát a mások által bűnösnek tartott ember házába, hogy oda is elvigye az üdvösséget.

A történet háttérben érdemes felfigyelnünk arra a lelki útra, amelyet Zakeus végigjár. Az eseményt megelőzően egy mindenki által megvetett ember volt. Az emberek lenézték, mert kiszolgáltatta az elnyomó rómaiakat. Jogosan haragudtak rá amiatt, mert mindenkit becsapott és magas vámot kért, hogy nagyobb legyen a haszna. Termete miatt is a nevetés tárgya volt. A közösség kitzasztotta és megvetette.

Ez a kitzasztott ember egyszercsak Isten-keresővé, Jézust látni akaróvá válik.

Az Isten-látás vágya

A hívőket sokszor kinevetik, kigúnyolják vallásosságuk miatt. A nem hívők azon viccelődnek a hátuk mögött, hogy templomba járnak.

Ostobának tartják őket, mert becsületes munkával és nem ügyeskedéssel akarják biztosítani családjuk megélhetését. Lenézik őket, mert nem mennek bele a kicsinynek tűnő csalásokba. Maradinak tartják őket, mert ragaszkodnak a hagyományos értékekhez.

Zakeus példája adjon bátorítást mindazoknak, akik hitük, vallásosságuk miatt ilyeneket vagy hasonlókat kénytelenek átélni! Nem érdemes törődni a gúnyolódókkal. Ne engedjük, hogy a nem hívők eltompítsák szívünkben az Isten-látás vágyát!

Irgalom

Uram, Istenem, add nekem a kegyelmet, hogy téged keressek és felébredjen szívemben a vágy, hogy téged lássalak.

Ne engedd, hogy bármi is megakadályozzon abban, hogy megpillant-hassalak téged, s te rám emeld irgalmas tekinteted. Az üdvösség pillanata akkor köszönt be, amikor e két tekintet találkozik. Akkor lelem meg a boldogságot, ha isteni irgalmad rám talál. Hiszem, hogy a veled való találkozás változást hoz életembe, elhagyhatom a bűnös élet útját, s elindulhatok feléd a kegyelem, a szeretet és a hit útján.

Hiszek, Uram, erősítsd bennünk a hitet!

Évközi 31.
vasárnap

Bölcs 11,22-12,2
2Tessz 1,11-2,2
Lk 19,1-10

Hétfő

Róm 11,29-36

Lk 14,12-14

Kedd, Szent
Imre herceg

Bölcs 4,7-17
Lk 12,35-40

Szerda

Róm 13,8-10
Lk 14,25-33

Csütörtök

Róm 14,7-12
Lk 15,1-10

Péntek

Róm 15,14-21
Lk 16,1-8

Szombat
A Lateráni Bazilika
felszentelése

1Kor3,9b-11.16-17
Jn 2,13-22

Évközi 32.
vasárnap

2Mak 7,1-2.9-14
2Tessz 2,15-3,5
Lk 20,27-38